

פרק עז

א למעצו על (ידיתון) ידותון לאסר בזמור:
ב קולי אל אלהים ואצעה קולי אל אלהים והאין אלי:

והנני עבדך

מיזול לך ה' אל הטוב

ג ביום ערתי אדני דרשתי ידי לילה נגרה ולא תפוג מאנה הנזום נפשי:

אלהים משך זסדך ליודעך

אדני רב להשיע

ד אכרה אלהים ואהביה אשיזה ותתעטף רוזי סלה:

יה אהי"ה ה' אלוה אלהי

אזוד אלהינו גדול אדוננו

אלהים המלך הטוב והמטיב

ה אזות שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר:

ה' השמוזה בלבי

ו זשכתי נמים מקדם שנות עולמים:

אדני והנני עבדך הנאמן

ז אכרה נגיתי בלילה עם לבבי אשיזה ויזפש רוזי:

ה' הוא דודי והוא רעי

זו הלעולמים ינוז אדני ולא יסיף לרעות עוד:

וזכור רוזמך ה'

ט האפס לנעו זסדו גמר אמר לדר ודר:

אלהים

אלהים סליזה ומזילה אל תעזבני

י השכוז זנות אל אם קפץ באף רוזמי סלה:

ורזום נא ה' אלהי

יא ואמר זכותי היא שנות ימין עלין:

ואספר כבודך

ועזו וגבור אלהים

יב (אזכיר) אֶזְכֹּר מֵעַלְלִי יְהִי כִּי אֶזְכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלֹאָה:

וְאֵל גָּדוֹל ה' אֱלֹהִים

ה' אֶזְכֹּר וְאֵין יִזְכֹּר כִּיזְכֹּרוֹ

אֲדַנִּי הוּא אֵלֵי וְזִי גֹאֲלִי

יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּה וּבְעַלְלֵיכֶם אֲשִׁיחוּהָ:

גָּדוֹל כְּבוֹדְךָ

אֲדַנִּי הוּא הָאֶזְכֹּר

יד אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרַכְּךָ מִי אֵל גָּדוֹל פֶּאֱלֹהִים:

אֶזְכֹּר יִזְכֹּר ה'

טו אֲתָה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֹא הוֹדֵעֵת בְּעַמִּים עֲנֵה:

הַפְּלֹא וּפְלֹא

אֵין כְּמוֹךָ אֱלֹהִים

ה' הָאֵל הָעֲלִיּוֹן

אֱלֹהִים אֵין יִזְכֹּר כִּיזְכֹּרוֹ

טז גְּאֻלְתְּ בְּזִרְעֵךָ עֲמֵךָ בְּגִי יַעֲקֹב וַיֹּסֶף סִלְּהָ:

ה' אֲדוֹנֵינוּ

וְאֵין יִזְכֹּר כִּיזְכֹּרוֹ

ה' וְנִהְלָלוּ

יז רְאוּהוּ מִיָּמִים אֱלֹהִים רְאוּהוּ מִיָּמִים יִזְכִּירוּ אֵף יִרְגְּוּ תְהַמּוֹת:

אֲתָה הוּא ה' יִרְעֵם הַיָּם וּמִלְאוּ

בְּכֹז גָּדוֹל וּבְזִרְעֵךָ זִטּוּיָה יִרְעֵם הַיָּם וּמִלְאוּ

יח וְרָמוּ מִיָּמִים עֲבוֹת קוֹל נִתְּנוּ שְׁזֻקִים אֵף וְזִצְצִיָּה יִתְהַלְכוּ:

אֵין כְּמַעֲשֵׂיךָ אֲדַנִּי

לְדוֹר וּדוֹר וְדוֹר נִגִּיד גֹּדְלֶךָ

יט קוֹל רַעְמָה בְּגִלְגָּל הָאִירוּ בְּרַקִּים תִּבְלַרְגָּה וְתִרְעֵשׂ הָאָרֶץ:

קוֹל ה' אֱלֹהֵינוּ יוֹשֵׁב בְּמִרוֹמִים

וַיִּשְׁוֹעַת ה' אֱלֹהֵינוּ

כ בְּיָמֵי דְרַכְּךָ (וּשְׁבִילֶיךָ) וּשְׁבִילְךָ בְּמִים רַבִּים וְעִקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ:

ה' אֱלֹהִים אֶזְכֹּר וְאֵין כְּמוֹתוֹ

הוּא הוֹלֵךְ לִפְנֵינוּ

כא נְזוּיֶתָ כְּצֶאֱן עֵמֶךָ בְּיַד בּוֹשֵׁה וְאַהֲרֹן:

אלהים אלהינו
והוא אלהים האל הגדול
הודו לאלהי האלהים

פרק עוז

א משכיל לאסוף האזינה עמי תורתני תטו אנכם לאמרי פי:

ודבר האלהים ורצונו

ב אפתחה במשל פי אביעה זיידות מני קדם:

אלהים הוא מלמודך

ג אשר שמענו וגדלם ואבותינו ספרו לנו:

ראו פעליו

ושבחו לאל ה'

הכל ירוממוך ה'

ד לא נכזוד מבניהם לדור אחרון מספרים תהלות יהוה ועוזו ונפלאותיו אשר
עשה:

והודו לזכר קדשו

ויפארו ויברכו לאל אלהים

ה ויקם עדות פיעקב ותורה שם בישראל אשר צוה את אבותינו להודיעם
לבניהם:

ואדני" בוזר בנו מכל העם

שעיני ה' אלהיך בה

ו למען ידעו דור אחרון בנים וילדו יקמו ויספרו לבניהם:

יה אהי"ה ה' אלי

וה' לבניכם ולבני בניכם

ושבחו הוא לך ה'

ז וישבחו באלהים כסלם ולא ישכחו מעללי אל ומצותיו ינצרו:

יה אלהים

יה אהי"ה אדני

וה' אבינו

להללו

זו ולא יהיו פאבותם דור סורר ומרה דור לא תכין לבו ולא נאמנה את אל רוזו:

ה' אלהי אבי וארממנהו

ט בְּנֵי אֲפְרַיִם נוֹשְׁקֵי רוּמֵי קִשְׁתֵּת הִפְכוּ בְּיוֹם קָרְבִּי:

שְׂכֹזֹו ה' גּוֹאֲלֵכֶם

י לֹא שָׁמְרוּ בְרִית אֱלֹהִים וּבְתוֹרַתוֹ מֵאֲנֹו לְלַכֵּת:

דַּעוּ מִי הַבּוֹאֵכֶם עַד הַלּוֹם בַּיַּד בְּטוֹחוֹתָהּ

יב יִשְׁכְּחוּ עַל־לוֹתֵי וְנִפְלְאוֹתַי אֲשֶׁר הָרָאִים:

אֱלֹהֵי הַגִּבּוֹר

וְאֱלֹהִים אֹזֵד וְאֵין יֹזֵד כִּי־זוֹדוֹ

יג נִגְדָה אֲבוֹתָם עָשָׂה פֶלֶא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עֲדָה צִעֵן:

אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת

הָאֵל הַגּוֹאֵל הוֹצִיאֲךָ מִמִּצְרַיִם

יד בָּקַע יָם וַיַּעֲבִירֵם וַיַּצֵּב מַיִם כַּמּוֹ נֵדָה:

וְהוּא אֲדֹנָי אֹזֵד וַיֹּזֵד

אֱלֹהִים הַגָּדוֹל

וְזֶה הַפֶּלֶא

יז וַיִּנְזָח בְּעֵץ יוֹמָם וְכָל הַלַּיְלָה בְּאוֹר אֵשׁ:

וּבְמִוֹצֵחַ נִפְלְאוֹתַיִךְ

וְה' אֱלֹהִים לְבָדוֹ וְאֵין בְּלַתּוֹ

אֲדֹנָי צוֹרֵנוּ מִלְכֵנוּ וְגּוֹאֲלֵנוּ

יח וַיִּבְקַע צָרִים בְּמִדְבָּר וַיִּשְׁקַךְ כַּתְּהִמּוֹת רַבָּה:

וּפֶלֶא עַל פֶּלֶא

בְּרֹב זֹסְדֵךְ ה'

וּמִה' כָּל דְּבַר

יט וַיִּנְצָא נְזֻלִים מִסְלַע וַיִּרְדּוּ בְּנִהְרוֹת מַיִם:

הֲרִיעוּ בְנִים לַה' אֱלֹהֵיכֶם

זוֹדָה לְךָ לְעוֹלָם מֶלֶךְ זֹי וְקִים

כ וַיִּוְסִיפוּ עוֹד לַזֹּטָא לֹו לְמִרוֹת עֲלִיּוֹן בְּצִיָּה:

בְּנִים יִכְבְּדוּ יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם

כא וַיִּנְסוּ אֵל בְּלִבָּבָם לִשְׂאֵל אֶכֶל לְנַפְשָׁם:

וְה' בִּידָיו זֵן הַכֹּל

כב יט וַיִּדְבְּרוּ בְּאֱלֹהִים אָמְרוּ הַיּוֹכֵל אֵל לְעֶרְךָ שְׁלֹוֹן בְּמִדְבָּר:

אֲדֹנָי בְּנִסֵּי נִסִּים

אֲדֹנָי פְּלֵאִי פְּלֵאִים

ללמדך שהיו ישראל מהרהרים אחרי כוחו של ה', ולא שמו לבם את הניסי ניסים והפלאי פלאים שעשה להם.

כִּי הֵן הִבֵּה צֹר וַיִּזְוֹבוּ מִיָּם וַיִּזְזְלוּ יַמִּים וַיִּשְׁטְפוּ הַיָּם לְזָרָם יוֹכֵל תֵּת אִם יִכִּין יִשְׂאֵר לְעַמּוֹ:

עוֹשֵׂה נִפְלְאוֹת

בְּאוֹתָיו וּדְרָשֵׁי ה' לֹא יוֹסֵר כֹּל טוֹב

כֹּא לְכֵן שָׁמַע יְהוָה וַיִּתְעַבֵּר וְאִשׁ נִשְׁקָה בַּיַּעֲקֹב וְגַם אָף עָלָה בַּיִשְׂרָאֵל:

שֶׁהוּא בֹעַל הַדִּין

מִשְׁפָּט זֶה בִּיד ה'

כִּי כִּי לֹא הֶאֱמִינוּ בְּאֱלֹהִים וְלֹא בְּטוֹוּ בַּיִשְׁוֹעָתוֹ:

ה' אֱלֹהֵי

יְהוָה אֱלֹהֵי אֵל

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי

ה' אֲדֹנָי אֱלֹהֵי

אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים

אֱלֹהִים אֲזוּד וַיִּזְוִיד

אֲדֹנָי יָדוֹ בְּכֹל

כִּי וַיִּצֹו שְׁזֹזְקִים מִמְּעַל וַדְּלֵתִי שָׁמַיִם פָּתוּז:

ה' אֲדוֹנָנוּ וְנִפְלְאוֹתָיו

כִּד וַיִּמְטֵר עֲלֵיהֶם מִן לֶאֱכֹל וַדָּן שָׁמַיִם זָתָן לְמוֹ:

אֱלֹהִים מִפְּרֵי כִפְיוֹ

אֲדֹנָי וַיֵּאֱכֹלוּ וַיִּשְׂבְּעוּ

אֲדֹנָי הָאֵל הַמּוֹשִׁיעַ

כִּה לְזָרָם אֲבִירִים אָכַל אִישׁ צִידָה שְׁלֹזוּ לָהֶם לִשְׂבַע:

וַזֶּה מַעֲשֵׂה יָדַי ה'

מִשְׁלוֹ אֲכַלְנוּ

וְהוֹדוּ לֹאֵל הַשָּׁמַיִם

כִּי יִסַּע קָדְרִים בְּשָׁמַיִם וַיִּנְהַג בְּעִזּוֹ תִּימָן:

ה' אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם

וַיִּכְבְּדוּהוּ וַיִּשְׂבְּעוּ כֹל טוֹב

כז וימטר עליהם כעפר שאר וכזול ימים עוף כנף:

**טוב מן השמים
לא יזסר לכם מזון**

כז ויפל בקרב מוזהו סביב למשפנתיו:

אלה"י

ה' הטוב לנו

טוב ביד אלהים האוהב

כט ויאכלו וישבעו מאד ותאותם יבא להם:

וטוב להם

ל לא זרו מתאותם עוד אכלם בפיהם:

ואדנ"י הדיין

לא ואף אלהים עלה בהם ויהרג במשמניהם ובזורי ישראל הכריע:

ודין ה' הוא

לב בכל זאת זוטאו עוד ולא האמינו בנפלאותיו:

ה' דיין

ה' ידין

לג ויכל בהכל ימיהם ושנותם בבהלה:

ה'

ביד ה' מכבדי אכבד

לד אם הרגם ודרשוהו ושבו ושזרו אל:

ה' אלהינו

אלוה דן יזיד

יה סליחה

לה ויזכרו כי אלהים עורם ואל עליון גאלם:

ה' אל הגדול הוא הדיין

ואמונה באלהים

לו ויפתוהו בפיהם ובקשונם יכזבו לו:

אל טוב וסולח

לא ולכם לא זכון עמו ולא נאמנו בבריתו:

ה' הוא הדיין והוא העד

לזו והוא רחום וְכַפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁזוּיֵת וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל זְמַתּוֹ:

סלוח לנו ה' אבינו כי זוטאנו

נודה לך אלהים לעולם

לט וְיִכָּפֵר כִּי בְּשֵׁר הַמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב:

זוננו ה' זוננו

ועמך הסליחה

והאל הסלוחן אדני

מ כָּמָה יִמְרוּהוּ בְּמִדְבָּר יַעֲצִיבוּהוּ בְּיַשִּׁימוֹן:

ה' אל מלך וזונן

מֵאָ וַיָּשׁוּבוּ וַיִּנָּסוּ אֶל וּקְדוּשֵׁי יִשְׂרָאֵל הַתָּו:

ויראו וידעו אדני

אמונה באלהים אלהיכם אל אוד ויזיד

מִבַּ לֹא יָכְרוּ אֶת יְדוֹ יוֹם אֲשֶׁר פָּדָם מִיַּי צָר:

אדני הכוז העליון

מִגַּ אֲשֶׁר שָׁם בְּמִצְרַיִם אֶתוֹתָיו וּמוֹפְתָיו בְּשִׁדְהָ צִעֲן:

אלהים הגדול והנורא

הודו לה' כי טוב כי לעולם זסדו

מִדַּ וַיִּהְפֹּךְ לָדָם יֵאֲרִיחֵם וַיַּזְלִיחֵם כָּל יִשְׁתִּיחֵן:

ה' כוז עליון

והודו לה' אלהי האלהים

מֵהָ יִשְׁלֹחַ בָּהֶם עָרֵב וַיֵּאכְלֵם וַיַּצְרִדֵּם וַתִּשְׁזוּיֵתָם:

אל גדול ה'

ובכוז עליון

מִזוּ וַיִּתֵּן לְזוֹסִיל יְבוּלָם וַיִּגְעֵם לְאַרְבָּה:

גדול ה' הוא כוזנו

מִזוּ יִהְרַג בְּבָרָד גִּפְנָם וְשִׁקְמוֹתָם בְּזוֹנְמַל:

אל אלהים

ה' כוז גדול

מִזוּ וַיִּסָּר לְבָרָד בְּעֵירָם וּמִקְנֵיהֶם לְרִשְׁפִּים:

ה' אלהים אלהי

אל גדול

כזו אלהי

מטו ישלחו בם זרון אפו עברה וועם וצרה משלוחות מלאכי רעים:

והכה גויים רבים ה'

ג יפולס נתיב לאפו לא וזשה ממנות נפשים וזויתם לדבר הסגיר:

אדנ"י כזו עליון

ה' הפלא ופלא

והודו לאדנ"י אלהי האלהים

גא ויה כל בכור במצרים ראשית אונים באהלי זום:

ופלאי אדנ"י אל זוי

ה' כל הנסים

וגדול אדנ"י אדונינו

גב ויסע כצאן עמו וינהגם בעדר במדבר:

ה' המגן

הודו לה' כי טוב

גג וינזום לבטוח ולא פוזרו ואת אויביהם כסה הים:

פלא גדול

בא ללמדך על הנסים העצומים והנפלאים שעשה ה' לעמו ישראל ביציאת מצרים, שבאותה שעה שהציל את ישראל, הוא הטביע את אויביהם, והוא פלא גדול מאד.

גד ויביאם אל גבול קדשו הר זה קנתה ימינו:

אלהי לציון

פלאי אדנ"י אלהי

גה ויגרש מפניהם גוים ויפילם בנזבל נזלה וישכן באהליהם שבטי ישראל:

ועזוז וגבור ה' אלהים

ויאבדו גוים מארצו

גז וינסו וימרו את אלהים עליון ועדותיו לא שמרו:

ולא הלכו בדרכי אלהים

גז ויסגו ויבגדו באבותם נהפכו כקשת רמיה:

ה' אלהים ידין עמו

גז ויכעיסוהו בבמותם ובפסיליהם וקניאוהו:

וגוכזו ה'

נָטָה שְׁמִיעַ אֱלֹהִים וַיִּתְעַבֵּר וַיִּמָּאֵס מְאֹד בְּיִשְׂרָאֵל:

כי לא ינקה ה'

מעבדי אכבד

ס וַיִּטֵּשׂ מִשְׁכַּן שְׁלוֹ אֶהָל שֹׁכֵן בְּאָדָם:

עתה הניזו ה' להם

סא וַיִּתֵּן לְשָׁבִי עֲזוֹ וַתִּפְאֲרֵתוּ בְיַד צָר:

ה' הן ויריין עמו

סב וַיִּסְגֵּר לְזוֹרֵב עֲמוֹ וּבְנִזּוֹלָתוֹ הִתְעַבֵּר:

ה' הוא הדיין

סג בְּזוֹרוּיֹ אֶכְלָה אֵשׁ וּבִתְוֹלָתִי לֹא הוֹכִלֹי:

ובנים יכבדו את אביהם אלהים הוא האזור

סד כִּהְגִּיזוּ בְּזוֹרֵב נָפְלוּ וְאֶלְמִנְתִּי לֹא תִבְכֶּינָה:

ה'

משפט האל הגדול

ללמדך כי דיני ה' הרחמן הגדול, הכל במשפט וצדק, ולא מוותר על העונש המגיע לאדם גם אם הוא צדיק וכחן או אלמנה

סה וַיִּקַּץ כְּיִשָּׁן אֲדֹנָי כְּגִבּוֹר מִתְרוֹנֵן מִיִּזָּן:

קום ה' כי עמר הסליחה

סו וַיִּהְיֶה צָרִיֹ אֲזוֹר וְזָרְפַת עוֹלָם נָתַן לָמוֹ:

ה' אדונינו אלהינו

ה' יגן עלינו

סז וַיִּמָּאֵס בְּאֶהָל יוֹסֵף וּבְשִׁבְטֵי אֶפְרַיִם לֹא בְּזוֹר:

ה' אל

זה רצון ה' האל

סזו וַיִּבְזֹר אֶת שִׁבְטֵי יְהוּדָה אֶת הַר צִיּוֹן אֲשֶׁר אָהַב:

רצון אבינו

ובני ציון יגילו במלכם

סט וַיִּבֶן כְּמוֹ רְבוּיִם בְּמִקְדָּשׁוֹ כְּאֶרֶץ יִסְדָּה לְעוֹלָם:

יהי נעם ה' עליה

ע וַיִּבְזֹר בְּדוֹד עֲבָדָיו וַיִּקְוֶהוּ מִמְּכֻלָּאת צֹאן:

בזככם ועניו

וזפין ה'

רוצה לומר שה' בחר וחפץ באיש חכם ועניו שהוא דוד המלך

עא מאזור עלות ה'ביאו לרעות ביעקב עמו וב'ש'ראל נזולתו:

ויהי ה' אלהים עמך

עב וירעם פתם לכבו ובתבונות פקיו ינזום:

אדני באנשי סגולה

דוד עבדך רועה נאמן